

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1964 Nr. 133

A. TITEL

Verdrag tot wederzijdse bijstand tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen;
Brussel, 25 mei 1964

B. TEKST**Verdrag tot wederzijdse bijstand tussen België, het Groothertogdom Luxemburg en Nederland inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen**

Zijne Majesteit de Koning der Belgen,
Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,
Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Gelet op het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958, in het bijzonder op de artikelen 3, 79 en 83 daarvan, alsmede op de daarbij behorende eveneens te 's-Gravenhage op 3 februari 1958 ondertekende Overgangsovereenkomst, in het bijzonder op artikel 32 daarvan;

Overwegende dat op grond van artikel 83 van voornoemd Verdrag de Hoge Verdragsluitende Partijen elkaar wederkerig bijstand verlenen bij alles wat betreft de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen;

Hebben te dien einde besloten een overeenkomst te sluiten en hebben als Hunne Gevolmachtigden aangewezen:

de heer H. Fayat,

Adjunct-Minister van Buitenlandse Zaken

de heer Eugène Schaus,

Minister van Buitenlandse Zaken

de heer L. de Block,

Staatssecretaris

die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

Artikel 1

In dit Verdrag worden onder „bevoegde administraties” verstaan de administraties die in de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen belast zijn met de heffing en de verzekering van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen of een soortgelijke belasting.

Onder „bevoegde ambtenaren” worden verstaan de ambtenaren en beamten die in de landen der Hoge Verdragsluitende Partijen bevoegd zijn toezicht uit te oefenen op de heffing en de verzekering van een der belastingen, bedoeld in het vorige lid.

Convention d'assistance mutuelle entre la Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et les Pays-Bas, en matière de perception des impôts sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission et des impôts analogues

Sa Majesté le Roi des Belges,
Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg,
Sa Majesté la Reine des Pays-Bas,

Vu le Traité instituant l'Union économique Benelux, signé à La Haye, le 3 février 1958, notamment les articles 3, 79 et 83, ainsi que la Convention transitoire y annexée, signée également à La Haye, le 3 février 1958, notamment l'article 32;

Considérant qu'en vertu de l'article 83 du Traité précité, les Hautes Parties Contractantes se prêtent mutuellement assistance pour tout ce qui concerne la perception des impôts sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission et des impôts analogues;

Ont décidé à cet effet de conclure une convention et ont désigné comme Plénipotentiaires:

Monsieur H. Fayat,
Ministre-Adjoint des Affaires étrangères

Monsieur Eugène Schaus,
Ministre des Affaires étrangères

Monsieur L. de Block,
Secrétaire d'Etat

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

Par „administrations compétentes” on entend, dans la présente Convention, les administrations qui, dans les pays des Hautes Parties Contractantes, sont chargées d'assurer la perception de l'impôt sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission ou des impôts analogues.

Par „agents compétents” on entend les fonctionnaires et agents qui, dans les pays des Hautes Parties Contractantes, sont compétents pour assurer la perception de l'un des impôts visés à l'alinéa 1er.

Artikel 2

De bevoegde administraties van de landen der Hoge Verdragssluitende Partijen verlenen elkander, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag wederkerig bijstand teneinde de toepassing te verzekeren van de wetten en voorschriften op het gebied van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen om te komen tot de juiste heffing van die belastingen.

Artikel 3

De bevoegde administratie van elk land verstrekt uit eigen beweging aan de bevoegde administratie van het belanghebbende land de gegevens waarvan zij geregeld kennis krijgt en die voor laatstbedoelde administratie van nut kunnen zijn ter verzekering van de juiste heffing van de omzetbelasting, van de overdrachtstaxen of van een soortgelijke belasting.

De administraties bepalen in gemeen overleg de gegevens, welke overeenkomstig het voorgaande lid uit eigen beweging worden uitgewisseld.

Artikel 4

De bevoegde administratie van elk land stelt de nodige onderzoeken in om de gegevens te verkrijgen die haar door de bevoegde administratie van een ander land worden gevraagd voor het toezicht op de juiste heffing van de omzetbelasting, van de overdrachtstaxen of van een soortgelijke belasting.

De aangezochte administratie maakt daartoe gebruik van de bevoegdheden die de wetgeving van haar land haar toekent; zij is niet verplicht over te gaan tot een naar eigen wetgeving geoorloofd onderzoek, indien de wetgeving van het verzoekende land een soortgelijk onderzoek op eigen grondgebied niet toestaat.

Artikel 5

De bevoegde ambtenaren van het ene land kunnen in een ander land, indien de bevoegde administratie van dat land daarin toestemt, behulpzaam zijn bij het onderzoek hetwelk door de bevoegde ambtenaren van dat land aldaar bij een belastingplichtige wordt ingesteld. Zij treden op onder dezelfde voorwaarden, met dezelfde bevoegdheden en met dezelfde gevolgen als de ambtenaren, aan wie zij bijstand verlenen.

Artikel 6

De gegevens die ingevolge dit Verdrag tussen de bevoegde administraties worden uitgewisseld of in het ene land door een bevoegde ambtenaar van een ander land zijn verkregen, mogen in de landen der Hoge Verdragssluitende Partijen worden gebruikt ter verzekering van de juiste heffing van enige belasting, verschuldigd aan de Staat door personen op wie die gegevens betrekking hebben. Zij mogen,

Article 2

Les administrations compétentes des pays des Hautes Parties Contractantes se prêtent mutuellement assistance, conformément aux dispositions de la présente Convention, afin d'assurer l'application des dispositions légales et réglementaires en matière d'impôt sur le chiffre d'affaires, de taxe de transmission et d'impôts analogues, pour réaliser l'exacte perception des impôts.

Article 3

L'administration compétente de chaque pays communique spontanément à l'administration compétente du pays intéressé, les renseignements parvenus régulièrement à sa connaissance, qui sont utiles à cette administration pour assurer l'exacte perception de l'impôt sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission ou d'un impôt analogue.

Les administrations intéressées déterminent de commun accord les renseignements à échanger spontanément conformément à l'alinéa 1er.

Article 4

L'administration compétente de chaque pays procède aux investigations nécessaires à l'effet de recueillir les renseignements qui lui sont demandés par l'administration compétente d'un autre pays en vue de contrôler l'exacte perception de l'impôt sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission ou d'un impôt analogue.

L'administration requise fait usage à cet effet des pouvoirs que lui confère la législation de son pays; elle n'est pas tenue de procéder à des investigations permises par cette législation si des investigations similaires ne sont pas autorisées par la législation du pays requérant.

Article 5

Les agents compétents d'un pays peuvent assister les agents compétents d'un autre pays dans les contrôles chez des redevables de ce dernier pays, si l'administration compétente de ce pays y consent. Ils agissent dans les mêmes conditions, avec les mêmes pouvoirs et avec les mêmes effets que les agents auxquels ils prêtent assistance.

Article 6

Les renseignements qui, en exécution de la présente Convention, sont échangés entre les administrations compétentes, ou sont recueillis dans un pays par un agent compétent d'un autre pays, peuvent être utilisés, dans les pays des Hautes Parties Contractantes, pour assurer l'exacte perception de tout impôt dû à l'Etat par les personnes que ces renseignements concernent. Ils ne peuvent, pour servir à d'autres

behoudens ten behoeve van het openbaar ministerie met het oog op strafrechtelijke vervolgingen, niet voor andere doeleinden aan administraties of aan derden worden medegedeeld.

Artikel 7

Degene die, wonende of gevestigd zijnde in een der landen, een levering van goederen verricht aan een persoon in een der andere landen is, onder de bij briefwisseling tussen de regeringen der Hoge Verdragssluitende Partijen te stellen voorwaarden en beperkingen, hoofdelijk medeaansprakelijk voor de door die persoon terzake verschuldigde omzetbelasting, overdrachtstaxen of soortgelijke belasting.

Artikel 8

De bevoegde ambtenaren van het ene land mogen, mits zij daartoe naar behoren door hun administratie zijn gemachtigd, voor de gerechtelijke instanties van een ander land, belast met de behandeling van geschillen op het gebied van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen of een soortgelijke belasting, getuigenis afleggen over hetgeen zij in de uitoefening van hun functie hebben waargenomen.

Artikel 9

De processen-verbaal en andere schriftelijke verklaringen, opgemaakt door de bevoegde ambtenaren van het ene land in de vorm en naar de eisen, door de wetgeving van hun land bepaald, waarin feiten of omstandigheden worden gerelateerd welke een in een ander land strafbare overtreding van de wetgeving inzake de omzetbelasting, de overdrachtstaxen of een soortgelijke belasting uitmaken, hebben in dat andere land dezelfde bewijskracht als waren zij rechtsgeldig door de bevoegde ambtenaren van dat land opgemaakt.

Artikel 10

De bevoegde ambtenaren van het ene land genieten, indien zij onder de werking van dit Verdrag hun taak in een ander land vervullen, aldaar de bescherming en de bijstand die aan de bevoegde ambtenaren van dat land worden verleend. Met betrekking tot strafbare feiten welke ten aanzien van hen zouden worden begaan of welke zij zelf mochten begaan, staan zij gelijk met laatstbedoelde ambtenaren.

Zij moeten te allen tijde hun ambtelijke kwaliteit kunnen aantonen door middel van de akte van aanstelling of een legitimatiebewijs, hun door hun administratie verstrekt.

Artikel 11

Teneinde de tenuitvoerlegging van dit Verdrag te vergemakkelijken, kunnen de Ministers van Financiën der Hoge Verdragssluitende Par-

fins, être communiqués à des administrations ou à des tiers, sauf au ministère public en vue de poursuites pénales.

Article 7

Celui qui, étant établi dans l'un des pays, livre des marchandises à une personne de l'un des autres pays est, sous les conditions et dans les limites déterminées par échange de lettres entre les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes, solidairement responsable de l'impôt sur le chiffre d'affaires, de la taxe de transmission ou des impôts analogues dûs par ladite personne pour cette opération.

Article 8

Les agents compétents d'un pays peuvent, lorsqu'ils sont dûment autorisés par leur administration, témoigner, au sujet de constatations faites dans l'exercice de leurs fonctions, devant les tribunaux d'un autre pays saisis de litiges en matière d'impôt sur le chiffre d'affaires, de taxe de transmission ou d'impôts analogues.

Article 9

Les procès-verbaux et autres déclarations écrites des agents compétents qui constatent, dans la forme et les conditions déterminées par la législation de leur pays, des faits qui établissent l'existence de contraventions ou d'infractions en matière d'impôt sur le chiffre d'affaires, de taxe de transmission ou d'impôts analogues, punissables dans un autre pays, ont, dans cet autre pays, la même force probante que celle qu'ils auraient s'il s'agissait de procès-verbaux régulièrement dressés par des agents compétents de ce pays.

Article 10

Les agents compétents d'un pays qui, en exécution de la présente Convention, accomplissent des prestations dans un autre pays, jouissent dans celui-ci de la protection et de l'assistance accordées aux agents compétents de ce pays. Ils sont assimilés à ces derniers pour les infractions dont ils seraient victimes et pour celles qu'ils commettraient.

Ils doivent être en mesure de justifier à tout moment de leur qualité officielle par la production de la commission ou d'un autre document de légitimation dont leur administration les a pourvus.

Article 11

Afin de faciliter l'exécution de la présente Convention, les Ministres des Finances des Hautes Parties Contractantes peuvent instituer

tijen, uit bevoegde ambtenaren der drie landen samengestelde gemeenschappelijke diensten instellen, alsmede de organisatie en de werkwijze van die diensten bepalen.

Artikel 12

Motorrijtuigen, rijwielen en andere vervoermiddelen, welke de ambtenaren van het ene land voor hun dienst in een ander land gebruiken, zijn vrij van belastingen en andere heffingen welke aldaar uit hoofde van het gebruik van het vervoermiddel zouden zijn verschuldigd.

Artikel 13

Ieder land draagt zelf de kosten die verbonden zijn aan het voldoen aan een verzoek of een vordering van een ander land.

Slotbepalingen

Artikel 14

Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie.

Het zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgende op de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

Artikel 15

Dit Verdrag kan te allen tijde worden opgezegd door elk van de Hoge Verdragsluitende Partijen door middel van een langs diplomatieke weg aan de beide andere Hoge Verdragsluitende Partijen gedane schriftelijke opzegging op een termijn van tenminste twaalf maanden. In dat geval houdt het Verdrag op te werken ten opzichte van de eerste Hoge Verdragsluitende Partij op de datum waarop bedoelde termijn afloopt, behalve voor zover het betreft de aanvragen om bijstand welke vóór die datum door die Hoge Verdragsluitende Partij zijn ingediend of ontvangen.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN in drievoud te Brussel op 25 mei 1964 in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) H. FAYAT

(w.g.) E. SCHAUS

(w.g.) L. DE BLOCK

des services communs, composés d'agents compétents des trois pays, et déterminer les conditions d'organisation et de fonctionnement de ces services.

Article 12

Les véhicules à moteur, les bicyclettes et autres moyens de transport que les agents d'un pays utilisent pour leur service dans un autre pays, sont exempts des impôts et des taxes quelconques qui pourraient être dus en raison d'un pareil usage dans ce dernier pays.

Article 13

Chaque pays supporte les frais qui lui sont occasionnés pour satisfaire à une demande ou à une réquisition d'un autre pays.

Dispositions finales

Article 14

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétariat général de l'Union économique Benelux.

Elle entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suivra le dépôt du troisième instrument de ratification.

Article 15

La présente Convention pourra à tout moment être dénoncée par chaque Haute Partie Contractante, moyennant un préavis écrit d'au moins douze mois notifié par la voie diplomatique aux deux autres Hautes Parties Contractantes; dans ce cas elle cessera ses effets, à l'égard de la première Haute Partie Contractante, à la date d'expiration du dit délai, sauf en ce qui concerne les demandes d'assistance introduites ou reçues par cette Haute Partie Contractante avant cette date.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leur sceau.

FAIT en triple exemplaire à Bruxelles le 25 mai 1964 en langue française et en langue néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Verdrag is voorzien in artikel 14, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 14, lid 2, in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgende op de nederlegging van de derde akte van bekrachtiging.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag alleen voor Nederland gelden.

J. GEGEVENS

Van het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, naar welk Verdrag wordt verwezen in de preambule tot en in artikel 14, eerste lid, van het onderhavige Verdrag, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1958, 18. Zie ook *Trb.* 1960, 124.

De drie Regeringen hebben een toelichting op het ontwerp van het onderhavige Verdrag doen opstellen, welke als volgt luidt ¹⁾:

Toelichting op het ontwerp Benelux-Verdrag tot wederzijdse bijstand inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen

Het ontwerp-verdrag bevat bepalingen over wederzijdse bijstand inzake de heffing van de omzetbelasting, de overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen in de Benelux-landen.

Het sluiten van het verdrag is een voorwaarde om te kunnen komen tot het instellen van een regime, waarbij de heffing van de vorengenoemde belastingen in het goederenverkeer over de onderlinge grenzen van de drie landen niet meer haar grondslag vindt in een stelsel van fysieke controle op de goederenbeweging over de grens en op de goederen zelve, doch in een stelsel waarbij men voor het toezicht op de heffing aangewezen is op controle in de administratieve sfeer.

¹⁾ De Franse tekst is niet afgedrukt.

Tot dusverre is het niet mogelijk gebleken, een harmonisatie van de belastingen in kwestie te bewerken als bij het in artikel 79 van het Unieverdrag genoemde regime voor ogen heeft gestaan. Verschillende bezwaren blijven zich vooralsnog tegen een dergelijke harmonisatie verzetten. Tot de meest gewichtige moet worden gerekend, dat een harmonisatie het voeren van een eigen nationale economische, financiële, sociale en culturele politiek ernstig belemmert.

Om die reden is in de Benelux in overweging genomen, of het mogelijk is door bijzondere maatregelen met betrekking tot de heffingsstelsels te komen tot een situatie, waarbij de fysieke controle aan de intra-Benelux-grens voor de omzetbelasting en aanverwante belastingen in de onderscheiden landen toch zou kunnen vervallen.

Dit heeft tot de gedachte gevoerd, de omzetbelasting van de binnenkomende goederen aan de onderlinge grenzen te vervangen door een heffing in het binnenland bij de ontbieder (importeur) van de goederen, die de belasting uit eigen beweging zal hebben te voldoen, en het toezicht op de heffing te doen uitoefenen door een administratieve wijze van controle. De thans door de douanediens ten aan de onderlinge grenzen uitgeoefende controle valt alsdan voor de omzetbelasting weg.

Om in het nieuwe systeem ten aanzien van Benelux-transacties die het goederenverkeer over de onderlinge grenzen betreffen over doelmatige controlemogelijkheden te beschikken, is het noodzakelijk, dat de Benelux-landen elkander omtrent die transacties gegevens verstrekken.

Om tot uitwisseling van die gegevens te kunnen komen, dient nu dit verdrag.

Zodra het verdrag in werking kan treden, ligt het in het voornemen eerst een proef te nemen, in die zin dat het nieuwe systeem slechts toepassing vindt ten aanzien van bepaalde goederen en bepaalde importeurs. Aan de hand van de daarbij te verkrijgen ervaring, zou de toepassing van het systeem geleidelijk op breder terrein voortgang kunnen vinden.

Artikelen 1 en 2. Hierin zijn enkele inleidende bepalingen vervat.

Artikel 3. Dit artikel betreft de uitwisseling uit eigen beweging van gegevens die in elk land bij het toezicht op de naleving van de nationale wetgeving ter kennis komen van de administratie en die voor de heffing van de belasting in een van de andere partnerlanden van nut kunnen zijn. Dit zijn in het algemeen gegevens die geput worden uit documenten van belastingplichtigen, waarvan de controlerende ambtenaren kennis nemen, zoals facturen, factuurboeken, bestelbriefjes, betalingsopdrachten, enz., uit welke van levering van goederen naar een ander partnerland kan blijken. Teneinde nodeloze administratieve werkzaamheden te voorkomen is bepaald, dat de administraties omtrent de omvang van de spontaan uit te wisselen gegevens nadere afspraken kunnen maken.

Artikel 4. Ingevolge dit artikel is de administratie van een land verplicht een onderzoek in te stellen ter verkrijging van de gegevens die haar door een partnerland worden gevraagd en waarover zij nog niet mocht beschikken. Een dergelijk onderzoek geschiedt binnen de grenzen welke in het kader van de nationale wetgeving voor overeenkomstige gevallen geoorloofd zijn. Om het reciprociteitskarakter van de bijstand zoveel mogelijk gestand te kunnen doen, is echter bepaald dat die verplichting niet bestaat als de wetgeving van het verzoekende land een soortgelijk onderzoek op eigen grondgebied niet toestaat.

Artikel 5. Teneinde het onderzoek ten behoeve van een partnerland zo effectief mogelijk te doen zijn, is de mogelijkheid geopend, dat ambtenaren van dat land daarbij aanwezig zijn en hulp verlenen. De ambtenaren van het land waar het onderzoek plaatsvindt moeten instemmen met het optreden van de ambtenaren van het andere land en ook steeds de leiding van de verrichtingen behouden.

Bepalingen van soortgelijke strekking zijn opgenomen in artikel 4 van het Benelux-verdrag van 5 september 1952 nopens de samenwerking op het stuk van douanen en van accijnzen, in artikel 13 van het Benelux-verdrag van 16 maart 1961 over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer en in artikel 26 van het ontwerp Benelux-verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken.

Artikel 6. Omdat het verstrekken van gegevens, vooral als zij betrekking hebben op particulieren, tot delicate problemen aanleiding kan geven, is hier bepaald, dat de gegevens die in een ander land met betrekking tot een bepaalde persoon zijn verkregen slechts mogen worden gebruikt in het kader van de heffing van de door hem aan de Staat verschuldigde belastingen. Uitzondering wordt hierop gemaakt in verband met gegevens ten behoeve van het openbaar ministerie met het oog op strafrechtelijke vervolgingen.

Artikel 7. In het nieuwe systeem komt de fysieke controle op de goederen in het verkeer over de onderlinge grenzen te vervallen en wordt de controle op de juiste voldoening van de belasting over die goederen afhankelijk van de gegevens die slechts aan de administratie van de bij de transacties betrokken partijen (importeur en exporteur) in de onderscheiden landen kunnen worden ontleend.

In aanmerking genomen dat onder een dergelijk stelsel de gegevens welke bij de leverancier (exporteur) worden verkregen een belangrijke rol spelen om de juiste heffing van de door de ontbieder (importeur) van de goederen verschuldigde belasting te verzekeren, bestaat er alleszins aanleiding een hoofdelijke medeaansprakelijkheid in het leven te roepen voor de leverancier in de gevallen, waarin de belastingschuld niet kan worden ingevorderd bij de eigenlijke belastingschuldige en de leverancier in verband daarmee verwijt kan worden gemaakt.

Een exacte formulering van die gevallen kan moeilijk thans reeds worden gegeven, aangezien zij dient aan te sluiten aan de regeling die de landen tot stand zullen brengen met betrekking tot de heffing in het internationale verkeer. Met het oog daarop wordt in het onderhavige artikel de uiteindelijke en volledige regeling van de hoofdelijke medeaansprakelijkheid van de leverancier gedelegeerd aan een nadere notawisseling.

Het ligt in het voornemen daarbij een zodanige regeling te treffen, dat van de hoofdelijke medeaansprakelijkheid alleen gebruik zal worden gemaakt als de belasting niet bij de ontbieder (importeur) van de goederen kan worden ingevorderd en tevens bij de leverancier (exporteur) voldoende verwijtbaarheid aanwezig is om de invordering van de belastingschuld bij hem redelijk te doen zijn.

Artikel 8. Dit artikel is van overeenkomstige strekking als artikel 11 van het reeds eerder genoemde Verdrag nopens de samenwerking op het stuk van douanen en van accijnzen en artikel 19 van het reeds eerder genoemde Verdrag over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer. Het kan voor de wederzijdse bijstand van belang zijn, dat de ambtenaren van het ene land gerechtigd zijn getuigenis af te leggen in een ander land. Teneinde moeilijkheden te vermijden ten aanzien van de geheimhoudingsplicht, welke de nationale wetgeving eventueel bevat, is, evenals in de genoemde artikelen, bepaald, dat de ambtenaren naar behoren moeten zijn gemachtigd door de administratie waartoe zij behoren.

Artikel 9. Het onderwerpelijke artikel neemt inzake de bewijskracht van processen-verbaal en andere geschriften het beginsel over dat ten grondslag ligt aan artikel 3 van het Verdrag nopens samenwerking op het stuk van douanen en van accijnzen en aan artikel 12, eerste lid, van het Verdrag over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer.

Artikel 10. Dit artikel regelt de rechten en de verplichtingen van de ambtenaren die onder de werking van het Verdrag in een ander land een functie uitoefenen. De bepalingen zijn mutatis mutandis gelijk aan die van artikel 16, eerste en tweede lid, van het Verdrag op het stuk van douanen en van accijnzen en van artikel 22, eerste en tweede lid, van het Verdrag inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer.

Artikel 11. Het nieuwe systeem van heffing van de omzetbelasting, overdrachtstaxen en soortgelijke belastingen met betrekking tot de goederen in het verkeer over de onderlinge landsgrenzen vereist een intensieve samenwerking tussen de administraties van de partnerlanden om op de meest doelmatige wijze de gegevens te kunnen uitwisselen die voor de controle op de naleving van de desbetreffende bepalingen van de onderscheiden nationale wetgevingen van belang

zijn. De normale controles die in een partnerland ten dienste van de controle op de naleving van de nationale wetgeving plaatshebben, kunnen tevens dienstbaar worden gemaakt aan het toezicht van een partnerland op de naleving van de aldaar geldende wetgeving. Een speciaal onderzoek op verzoek van een partnerland kan bijzondere toelichting vereisen met het oog op de situatie van het geval.

Het kan daardoor van groot nut zijn de uitwisseling van de gegevens te controleren bij gemeenschappelijke diensten waar, naast ambtenaren van het land van vestiging, ook ambtenaren uit de beide andere landen werkzaam zijn, die ten aanzien van de uit te wisselen gegevens de schakel kunnen vormen tussen de betrokken administraties en voorlichting kunnen verstrekken. De ambtenaren van de partnerlanden die bij de gemeenschappelijke dienst werkzaam zijn, zouden op de voet van artikel 5 van het Verdrag kunnen assisteren bij controles die door de nationale ambtenaren worden gehouden.

Met het oog daarop is in het onderwerpelijke artikel in de mogelijkheid voorzien, dat de Ministers van Financiën van de drie landen gemeenschappelijke diensten samenstellen, als hiervoren zijn bedoeld. Zij kunnen de organisatie en de werkwijze van die diensten bepalen. Deze zaken liggen in het administratieve vlak. De gemeenschappelijke diensten zullen geen autonome positie innemen en dan ook niet als zodanig tegenover het publiek kunnen optreden. De ambtenaren die van deze diensten deel uitmaken, zullen steeds optreden als ambtenaren van de administratie van hun eigen land en binnen het raam van de bevoegdheden, dat voor het optreden in een andere land in het Verdrag is bepaald.

Artikel 12. De vrijstelling van belasting ter zake van het gebruik van vervoermiddelen door ambtenaren van een ander land in de uitoefening van hun taak, is gelijk aan die welke in de reeds gesloten samenwerkingsverdragen is voorzien.

Artikel 13. Teneinde omslachtige kostenverrekeningen ter zake van de wederzijdse bijstand te vermijden, is in dit artikel bepaald, dat elk land zelf de kosten draagt die verbonden zijn aan het voldoen aan een verzoek of een vordering van een ander land.

Van het op 18 februari 1950 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, naar welk Verdrag wordt verwezen in de toelichting, is de tekst geplaatst in *Stb.* 1951, 215. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 81.

Van het op 16 maart 1961 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg over de samenwerking inzake de regeling van in-, uit- en doorvoer, naar welk Verdrag wordt verwezen in de toelichting, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1961, 44.

Uitgegeven de *achttiende* september 1964.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.